

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.1851

Dosar nr.8436/2/2013

Ședința publică de la 09 iunie 2016

Președinte:	Simona Marcu	- judecător
	Gabriela Bogasiu	- judecător
	Denisa Stănișor	- judecător
	Roxana Petre	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul formulat de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței civile nr.2431 din 19 septembrie 2014 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au răspuns recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic [REDACTAT] și intimatul-pârât Goghie Liviu, reprezentat de avocat [REDACTAT].

Procedura de citare este legal îndeplinită .

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent învederând că în cauză a fost derulată procedura prevăzută de dispozițiile art.493 Cod pr. civilă, după care, Înalta Curte, luând act că nu se formulează alte cereri, în conformitate cu dispozițiile art.392 Cod pr.civilă declară deschise dezbaterile și acordă cuvântul asupra recursului.

Recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic [REDACTAT], solicită admiterea recursului și a acțiunii formulate, urmând a se constata existența calității pârâtului de colaborator al securității.

În notele informative furnizate de pârât, acesta menționa că soțul persoanei supuse observației dorea să emigreze în Statele Unite al Americii, unde avea rude, acesta voia și să divorțeze, spunând chiar „că nu-i mai pria aerul de România”, în condițiile în care dorința de a emigra era o atitudine potrivnică regimului comunist, astfel cum s-a reținut deseori în practica Î.C.C.J.

Referitor la cea de a doua notă informativă, se arată că în cuprinsul acesteia este relatat modul în care o altă persoană supusă observației elogia modul de viață din Occident, prin comparație cu condițiile în care trăia

populația din România. Aceste opinii erau în evidentă antiteză cu cele ale Partidului Comunist Român și constituie, de asemenea, o atitudine potrivnică regimului comunist.

În ambele cazuri, persoanele menționate în notele informative au fost expuse unei acțiuni de urmărire de către organele de securitate, această au obținut, în continuare, informații despre opiniile, relațiile, atitudinea sau eventualul comportament potrivit regimului comunist.

Intimatul-pârât Goghie Liviu, reprezentat de avocat [REDACTED] solicită respingerea recursului ca nefondat, urmând a se constata că instanța de fond a apreciat corect dispozițiile legale și probatoriul administrat în cauză, nefiind îndeplinite cele două condiții prevăzute de art.2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

În opinia recurentului, dorința de a emigra echivalează cu trecerea frauduloasă a frontierei, ignorând faptul că emigrarea, prin prisma dispozițiilor constituționale, era permisă potrivit tratatele internaționale la care România era parte, cetățenii având dreptul de a-și alege domiciliul.

Depunerea actelor pentru emigrare în SUA era, chiar și în acea perioadă, o operațiune cu caracter oficial, nu se poate pretinde că reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar consemnarea ei în nota informativă nu este aptă să îngrădească drepturi sau libertăți ale persoanelor.

Pe de altă parte, recurentul susține că nu are relevanță faptul că prin nota ulterioară, intimatul a relatat despre persoana supusă observației că „recunoaște că este mai bine să trăiască în România” și pretinde instanței să nu țină cont de atitudinea corectă a pârâtului și de faptul că din notele sale rezultă moralitatea și dorința de a-și ajuta colegii.

Instanța de fond a analizat probatoriul administrat în cauză raportat la jurisprudența Î.C.C.J. și jurisprudența Curții Constituționale și a reținut în mod corect că informațiile furnizate de intimat au caracter neutru, general, nu au fost apte să genereze încălcări de drepturi sau libertăți, persoanele erau în vizorul securității, iar prin informările sale intimatul a contribuit la înlăturarea suspiciunilor care planau asupra acestora.

Caracterizările din notele informative dovedesc faptul că intimatul era un om corect și moral, nu urmărit și nu a acceptat să atragă consecințe negative asupra celor vizați, valoarea informațiilor a fost redusă, informațiile nefiind de poliție politică, astfel încât cererea reclamantului de constatare a calității de colaborator al securității este neîntemeiată.

Înalta Curte, luând act de susținerile părților, în conformitate cu dispozițiile art.394 Cod pr. civilă declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra recursului promovat.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Circumstanțele cauzei

1.1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal, la data de 23 decembrie 2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâțul Goghie Liviu, solicitând instanței să constate calitatea acestuia de colaborator al Securității, având în vedere dispozițiile art. 3 lit. z), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a) și art. 11 alin.1 din OUG nr. 24/2008.

1.2. Hotărârea Curții de apel

Prin Sentința nr. 2431 din data de 19 septembrie 2014 Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins ca neîntemeiată cererea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâțul Goghie Liviu.

2. Recursul exercitat în cauză

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, criticând-o pentru nelegalitate, invocând dispozițiile art.488 alin.1 pct.8 Cod pr. civilă, solicitând admiterea căii de atac, casarea în tot a hotărârii și, în rejudecare, admiterea acțiunii și reținerea calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe domnul Goghie Liviu.

În esență, recurentul-reclamant a arătat că sentința a fost pronunțată cu încălcarea normelor legale incidente cauzei, instanța de fond reținând în mod netemeinic că în cauză nu sunt întrunite cerințele art.2 lit.b) din OUG nr.24/2000.

În realitate, informațiile furnizate de intimatul-pârât prin notele informative din 28.08.1982, 30.08.1985, 27.06.1986, referitoare la comentariile anumitor persoane legate de nemulțumirea acestora față de nivelul de trai, care reprezentau o atitudine potrivnică regimului comunist, atrăgeau implicit expunerea persoanelor denunțate unor posibile acțiuni informative ale Securității.

În ceea ce privește cea de-a doua condiție prevăzută de art.2 alin.1 lit.b) din OUG nr.24/2008, aceasta este de asemenea, îndeplinită câtă vreme informațiile legate strict de opiniile și viața privată a unor persoane erau divulgate Securității.

2.1. Apărările intimatului

Prin întâmpinarea depusă la data de 16.01.2015, intimatul a solicitat

în principal constatarea nulității recursului, iar în subsidiar respingerea acestuia ca nefondat și menținerea ca legală a sentinței instanței de fond.

În motivarea excepției nulității recursului s-a arătat că acesta nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de art.83 alin.3 și art.84 alin.2 Cod procedură civilă pentru lipsa semnăturii consilierului juridic și a delegației acestuia, precum și pentru neîncadrarea motivelor formulate în cazurile de casare reglementate de art.488 Cod procedură civilă.

Intimatul a mai precizat că, în ceea ce privește fondul cauzei, nu sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute de art.2 lit.b) din OUG nr.24/2008.

Informațiile consemnate în notele informative au caracter de notorietate (erau cunoscute de toți membrii colectivului), nu erau informații confidențiale și erau, de asemenea, cunoscute de organele securității deoarece cele două persoane vizate erau în atenția organelor de Securitate. În plus, aceste informații erau evazive, nefiind apte să atragă nicio consecință asupra celor vizați.

2.2. Procedura derulată în recurs

Raportul asupra admisibilității recursului întocmit în cauză potrivit disp. art.493 alin.(2) și (3) din Codul de procedură civilă a fost comunicat părților în baza încheierii din data de 5.02.2016, în temeiul alin.(4) al aceluiași articol.

Niciuna dintre părți nu a depus punct de vedere asupra raportului.

Prin Încheierea din data de 14.04.2016, completul de filtru a respins excepția nulității recursului invocată de intimatul-pârât și a admis în principiu recursul declarat de CNSAS, fixând termen pentru judecarea acestuia cu dezbateri contradictorii, conform art.493 alin.(7) Cod procedură civilă.

3. Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Examinând sentința atacată prin prisma motivului de casare invocat, Înalta Curte constată că recursul este fondat pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Recurentul-reclamant a investit instanța de contencios administrativ competentă, în temeiul art.11 alin.(1) din OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității cu o acțiune având ca obiect constatarea calității de colaborator a intimatului-pârât.

Prima instanță a reținut în baza documentației prezentate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității că în ceea ce îl privește pe intimatul-pârât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 alin.(1) lit.b) din OUG nr.24/2008 pentru a fi declarat colaborator al Securității, întrucât, pe de o parte, informațiile furnizate prin notele informative erau de notorietate, iar pe de altă parte, tocmai pentru că erau

de notorietate nu au fost de natură să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale.

Înalta Curte reține că, potrivit dispozițiilor art.2 alin.1 lit.b) este colaborator al Securității persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum și note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În cauză, verificările au fost efectuate de CNSAS ca urmare a solicitării formulate în acest sens de SSPRD 1989, prin cererea înregistrată sub nr.P7031/10/ 25.05.2010, în temeiul dispozițiilor art.3 lit.z) din OUG nr.24/2008, intimatul având calitatea de luptător în Revoluția din Decembrie 1989.

Din ansamblul materialului probator al cauzei, care include note informative semnate olograf de intimatul-pârât, note de analiză privind activitatea colaboratorului „Grigorescu”, rezultă că informațiile furnizate de pârât au fost apreciate ca utile de organele de securitate și, în consecință, au fost exploatate prin măsurile dispuse conform „Planului de măsuri în dosarul de urmărire informativă din data de 14.07.1983 întocmit de lt.col. ██████████ - SMB, Serviciul 210”.

Contrar susținerilor intimatului, preluate și de judecătorul fondului, nu se poate reține că informațiile furnizate prin prima notă informativă erau de notorietate, deoarece persoana vizată depusese oficial actele de emigrare.

Informațiile cuprinse în nota informativă din 26.08.1982 (Dosar I375151-A.A.), anume: „În ultima vreme a continuat să răspândească zvonul că soțul vrea să divorțeze de ea și să plece în SUA, având ca motiv refuzul ei de a emigra cu el, căci el nu mai suportă aerul nostru”, nu pot fi apreciate ca fiind de notorietate.

Or, în perioada regimului comunist intenția de a părăsi țara definitiv era considerată o atitudine extrem de gravă, potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de acest regim totalitar de îngrădire a liberei circulații.

Împrejurarea că informațiile furnizate sunt lipsite de relevanță datorită notorietății acestora este contrazisă de Nota ofițerului la Nota informativă din data de 26.08.1982, prin care s-a dispus: „În baza indicațiilor primite, informatorul ne-a furnizat materialul ce se exploatează spre documentare în S.I. Sarcini: Dacă vizitează ambasade străine. Dacă comentează negativ politica statului nostru”.

În ceea ce privește cea de-a doua notă informativă, deși se susține că informațiile furnizate de pârât nu denotă activități sau atitudini potrivnice

regimului comunist, totuși, urmare acestei delațiuni, persoana vizată a fost încadrată informativ, intimatul primind sarcina de a se informa în continuare despre atitudinea și comportamentul celui în cauză.

Așadar, este îndeplinită prima condiție prevăzută de dispozițiile art.2 alin.1 lit.b) din OUG nr.24/2008 cu privire la denunțarea unor atitudini potrivnice regimului comunist.

A doua condiție, care se referă la vizarea îngrădirii unor drepturi fundamentare este, de asemenea, îndeplinită atâta timp cât pârâțul furniza Securității informații legate strict de opiniile și viața privată a unor persoane.

Astfel, în cauză a fost încălcat dreptul la viața privată (prev. de art.17 din Pactul Internațional privind Drepturilor Civile și Politice) și dreptul la libera exprimare (prev. de art.28 din Constituția României din 1965 și art.19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Pentru aceste considerente, Înalta Curte constată că recursul este fondat, astfel că în temeiul disp. art.20 alin.3 din Legea nr.554/2004 și art.496 Cod procedură civilă, va casa sentința recurată și rejudecând cauza va admite acțiunea și va constata calitatea de colaborator al Securității cu privire la Goghie Liviu.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr.2431 din 19 septembrie 2014 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și, rejudecând :

Admite acțiunea formulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și constată calitatea de colaborator al Securității a pârâtului Goghie Liviu.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 09 iunie 2016.

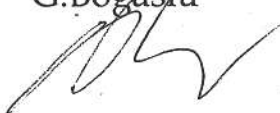
JUDECATOR,

S.Marcu

JUDECATOR,

G.Bogasiu

JUDECATOR,

D.Stănișor

MAGISTRAT ASISTENT,

R.Petre

